

CBE 142-2015 hertentamen en toelating tot derde jaar**UITSPRAAK**

in het geding tussen mevrouw X, hierna ook te noemen appellante,

en

de examencommissie tandheelkunde en geneeskunde van de faculteit medische wetenschappen, hierna ook te noemen verweerder,

inzake de afwijzing om aan haar een herkansingsmogelijkheid voor het vak Professional Development and Global Health II toe te kennen en inzake de afwijzing om haar in te laten stromen in het derde studiejaar per 1 september 2015 volgens curriculum G2010

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 26 augustus 2015 waarin het verzoek van appellante om aan haar een herkansingsmogelijkheid voor het vak Professional Development and Global Health II (PDII) toe te kennen en haar toe te laten tot het derde studiejaar wordt afgewezen.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 26 november 2015 waarbij appellante is verschenen. Verweerder is ter zitting verschenen in de personen van dr. Y, voorzitter van de examencommissie, dhr. Z, ambtelijk secretaris van de examencommissie en drs. D, examinator van het vak PDII.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft verweerder op 5 augustus 2015 verzocht om aan haar een herkansingsmogelijkheid toe te kennen voor het vak PDII en haar toe te laten tot het derde studiejaar. Dit verzoek is door verweerder per email van 26 augustus 2015 afgevoerd. Bij brief van 1 oktober 2015, ontvangen op 2 oktober 2015, dient appellante een beroepschrift tegen dit afwijzende besluit. Er vindt geen schikkingsgesprek plaats. Op 26 oktober 2015 dient verweerder een verweerschrift in.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellante**, zoals neergelegd in het beroepschrift en zoals ter zitting aangegeven komt, samengevat, op het volgende neer. Appellant heeft het onderdeel van het tweede studiejaar van de bacheloropleiding geneeskunde, te weten PDII, met een onvoldoende afgesloten. Dit vak werd het afgelopen studiejaar voor de laatste keer aangeboden. In verband hiermee is de Overgangsregeling MD2019 opgesteld. De overige verplichte onderdelen van het tweede studiejaar zijn wel behaald. Door het niet behalen van voornoemd vak kan appellante niet instromen in het derde jaar.

Nadat de examinator een onvoldoende had toegekend voor PDII, heeft appellante op 2 juli 2015 een gesprek met de examinator gehad waarin werd afgesproken dat appellante een vervangende opdracht zou maken bij wijze van herkansing. Per email van 3 juli jl. stuurde de examinator instructies over deze opdracht. Appellante heeft conform deze instructies haar werkplan ruim vóór de deadline van 1 augustus 2015 ingeleverd. Op 28 juli 2015 berichtte de examinator dat hij had gedacht de onvoldoende met een verbeterplan op te kunnen lossen. Voorts deelt hij mee dat appellante door het niet behalen van het vak PDII gedurende het studiejaar 2014-2015 onder de overgangsregeling G2020 valt, waardoor instroom in het derde jaar niet mogelijk is. Het werkplan is nimmer beoordeeld. Er is aan appellante slechts één kans geboden om het vak PDII te behalen, terwijl op grond van artikel 7.3 OER haar wel een herkansing geboden had moeten worden. Appellante had op grond van de mededelingen van de examinator erop mogen vertrouwen dat zij een vervangende opdracht mocht inleveren en bij een voldoende beoordeling hiervan alsnog geslaagd zou zijn voor het betreffende vak. De examencommissie gaat er ten

onrechte vanuit dat deze opdracht met een onvoldoende is beoordeeld. Volgens de examencommissie is er een grens aan de logistieke en inhoudelijke mogelijkheden om een herkansing aan te bieden van het vak PDII en kan er daarom geen herkansing worden aangeboden. Deze begrenzing wordt echter niet genoemd in artikel 7.3 OER, zodat de examencommissie zich niet kan beroepen op dit argument.

Voorts brengt appellante naar voren dat het aan haar was hoe zij haar studiejaar heeft willen invullen; de examencommissie kan haar keuzes niet tegenwerpen.

Gelet op het vorenstaande verzoekt appellante om het bestreden besluit te vernietigen en haar beroep gegrond te verklaren.

Verweerder heeft zich ter zitting, en blijktens zijn verweerschrift, als volgt verweerd. Als achtergrond bij dit geschil is het volgende van belang. Appellante is begonnen aan haar bacheloropleiding volgens het curriculum G2010. Per 1 september 2014 is het curriculum G2020 vastgesteld ter vervanging van G2010. Per dezelfde datum is de overgangsregeling MD2019 van kracht geworden. Op grond hiervan bestaat er nog de mogelijkheid om in het eerstvolgend academisch jaar schriftelijke tentamens te herkansen. In MD2019 zijn ingangseisen vastgesteld door de pro-decaan en de O&O-raad. Deze houden onder meer in dat studenten dienen over te stappen van G2010 naar G2020 indien PDII niet is behaald in het studiejaar 2014-2015.

Over de afwijzing van het verzoek om herkansing van PDII brengt verweerder het volgende naar voren. Het tentamen van PDII beslaat de periode van 10 maanden. Onder de overgangsregels van MD2019 is voor de studenten die in 2014-2015 ook nog tentamens uit de propedeuse moesten halen de mogelijkheid gecreëerd om in zes maanden alsnog het tentamen PDII te doen. Daarmee is de lengte van dit tentamen naar het oordeel van de examinator tot het minimum gereduceerd.

Uit de email van de examinator van 3 juli 2015 aan appellante blijkt duidelijk dat het tijdig indienen van een adequaat reparatieplan geen mogelijkheid biedt om het tentamen PDII binnen het lopende studiejaar te behalen. De examinator oordeelt stellig dat het tentamen in het volgend jaar opnieuw moet worden gedaan, zeker nu ook nog blijkt dat het reparatieplan onvoldoende is. Het reparatieplan is dus slechts een voorbereiding op het hertentamen; het vormt er geen onderdeel van. Er is geen sprake van opgewekt gerechtvaardigd vertrouwen door de examinator dat appellante alsnog zou zijn geslaagd voor het tentamen PDII na het inleveren van de reparatieopdracht. Enkel de examinator heeft de bevoegdheid om te beslissen of een herkansing binnen het lopende studiejaar tot de mogelijkheden behoort. Het is overigens juist dat artikel 7.3 OER geen expliciet voorbehoud maakt voor logistieke beperkingen die een herkansing binnen het lopende studiejaar onmogelijk maken. Uit de uitgebreide omschrijving van het tentamen volgt dat bepaalde tentamenonderdelen naar hun aard niet te herkansen zijn een korte tijdspanne. Het tentamen PDII wordt afgenomen als lijnonderwijs, waardoor een nekel meetpunt niet als afdoende herkansing kan gelden. Dat ligt anders wanneer uitsluitend het in het beroep genoemde Global Health tentamenonderdeel onvoldoende is beoordeeld. Die paper kan binnen een redelijke termijn, binnen het lopende studiejaar, worden herkanst. In het geval van appellante is de paper juist wel in orde, maar de beoordelingen op professioneel gedrag die als lijn tijdens de zes maanden zijn getoetst niet.

Helaas dient appellante de overstap te maken naar G2020 en kan zij niet instromen in het derde studiejaar. Reeds in september 2014 kon zij uit MD2019 begrijpen dat zij in de gevaren zone zat voor overstap naar G2020. In mei 2015 is op Nestor herhaald wat de gevolgen zijn van het niet behalen van PDII dat studiejaar. Voorts blijkt duidelijk dat de studielast die appellante zichzelf oplegt, het geadviseerde studiepad van MD2019 overstijgt. Voorts zijn er voorlichtingsbijeenkomsten georganiseerd over de (on)mogelijkheden van de studieplanning voor jaar 2 van G2010. Appellante is bij geen van deze bijeenkomsten aanwezig geweest. Tot slot verzoekt verweerder om het beroep van appellante ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) moet toetsen aan het recht.

Aan de orde is dan de vraag of een rechtsregel of rechtsbeginsel is overtreden. Het College toetst aldus of verweerder op goede gronden tot zijn oordeel is gekomen.

In onderhavig geval ligt de vraag voor of verweerder terecht het verzoek van appellante aan haar alsnog een herkansing toe te kennen voor het vak PDII en haar te laten instromen in het derde studiejaar per 1 september 2015 (G2010) heeft afgewezen.

Wat betreft de vraag of aan appellante een herkansing had moeten worden geboden voor PDII lopende hetzelfde studiejaar acht het College het volgende van belang. Als uitgangspunt voor de beantwoording van deze vraag dient artikel 7.3. OER G2010. In lid 2 sub 1 staat dat tot het afleggen van de tentamens van de in artikel 3.1.2. genoemde onderwijsseenheden in elk studiejaar met uitzondering van Progress test BI, BII en BIII tweemaal de gelegenheid wordt gegeven. Verweerder heeft uitvoerig betoogd dat dit niet zonder meer geldt voor het vak PDII. Dit vak wordt gedurende tien maanden gegeven, en in uitzonderlijke gevallen gedurende zes maanden, in de vorm van lijnonderwijs. Verweerder heeft uiteengezet dat in het geval van appellante de professionele ontwikkeling gedurende het onderwijs niet in orde was. Gezien de aard van het onderwijs en gezien de aard van de tekortkomingen van appellante leent dit onderdeel zich er niet voor om middels een herkansingsopdracht nog hetzelfde studiejaar te repareren. Dit zou volgens verweerder anders zijn als de paper onvoldoende zou zijn, en de professionele ontwikkeling voldoende. Het College volgt verweerder in deze stellingen. De door de docent aangeboden mogelijkheid tot het inleveren van een werkplan maakt dit niet anders. Hierbij speelt ook een rol dat appellante ter zitting zelf heeft erkend dat de reparatiemogelijkheid niet een herkansing in enge zin zou zijn en dat zij wist dat de opdracht niet voldoende zou zijn om het vak PDII het lopende studiejaar alsnog te behalen.

De invoering van een nieuw curriculum kan ingrijpende gevolgen hebben voor studenten die over moeten stappen naar dit nieuwe curriculum. Hierbij acht het College het van het grootste belang dat de overgangsregeling ondubbelzinnig zijn en helder worden gecommuniceerd met alle betrokkenen. Het feit dat de examinerator niet geheel op de hoogte was van de overgangsregeling is ongelukkig te noemen, maar kan naar het oordeel van het College geen grond zijn om het beroep van appellante op dit punt gegrond te verklaren zeker nu verweerder de regelingen tijdig heeft gepubliceerd, er mededeling van is gedaan op Nestor gedurende het afgelopen studiejaar en er voorlichtingsbijeenkomsten zijn georganiseerd hierover.

Voorts stelt het College vast dat in de overgangsregeling MD2019 staat vermeld dat het behalen van het vak PDII in het studiejaar 2014-2015 noodzakelijk was om te blijven studeren volgens het curriculum G2010. Nu appellante voornoemd vak niet heeft behaald dient zij over te stappen naar het nieuwe curriculum G2020, met als gevolg dat verweerder terecht heeft besloten dat zij niet kan instromen in het derde studiejaar volgens curriculum G2010.

Het College oordeelt dat er geen aanleiding is voor de conclusie dat er in onderhavig geval strijdigheid is met het Examenreglement of andere rechtsbeginselen. Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de bestreden beslissing in stand kan blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellante ongegrond.

Aldus vastgesteld op 21 december 2015 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, dr. S.F. de Boer en mw. O. Kusters leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellante binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.